

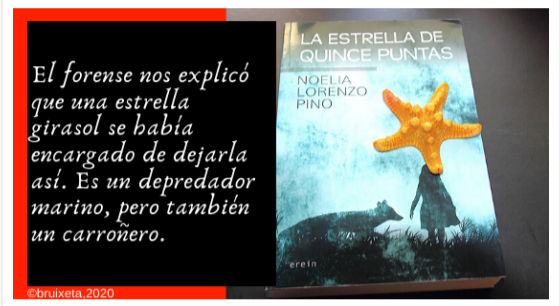
N**M**

La màgia dels llibres

Inici ▼

dijous, 23 d'abril de 2020

LA ESTRELLA DE QUINCE PUNTAS

Quarta entrega protagonitzada pels ertzaines ***Eider Chassereau*** y ***Jon AnderMacua***. Una parella literària que em va robar el cor quan els vaig conèixer a '***La chica olvidada***' i dels que encara tinc pendent llegir la primera entrega.

L'aparició del cos decapitat d'una dona jove al Parc Ecològic de Plaiaund, amb les puntes dels dits cremades posarà de nou en guàrdia a la unitat d'investigació de l'Ertzaintza, de la que , entre altres, formen part el sotsocial ***Jon Ander Macua*** i l'agent ***Eider Chassereau***, que ràpidament intentaran esbrinar la identitat de la jove i trobar a l'autor de tan macabre assassinat

D'altra banda trobem a la família ***Careaga***, amb un altíssim poder adquisitiu que viuen a la urbanització de Punta Galea, que ens aniran ensenyant els secrets i les misèries amb els que conviuen fa anys.

Al llarg de la trama anirem seguint paral·lelament tres històries: per una banda tenint la investigació policial que es porta a terme en el cas Maniquí, el de la noia decapitada. Per altra la família ***Careaga*** i tot el seu entramat: secrets, disputes, enveges, fantasmes del passat i certa animadversió entre els seus membres. Trama que prendrà més rellevància en el moment que apareix un segon cos decapitat i que no és altra que el de Paula, la dona dels grans dels germans ***Careaga***. I en tercer lloc petits apunts sobre un home anomenat ***Cesar***. Sense deixar de banda les relacions personals i familiars ***d'Eider i Jon***.

Noelia Lorenzo, amb el seu estil amè i el seu to proper va creant, un cop és, una història complexa on els fets que abans he esmentat es van barrejant fis a teixir el gruix d'una trama molt ben lligada on res queda a l'atzar, on tot és possible i tot pot passar. Introduint algun gir inesperat que sorprèn al lector en el punt menys esperat fa que el lector s'enganxi a la lectura capítol a capítol.

Les descripcions de l'autora són detallades, tant pel que fa a paisatges, que no costen gens de visualitzar, com pel que té veure amb els personatges, molts dels quals ja coneixen de les anteriors entregues i que en aquesta veiem com creixent i s'arrodoneixen per acabar esclatant, d'altres són nous, però el procés de creació, més ràpid, és idèntic i també els veiem evolucionar al llarg de les pàgines.

El punt fort és l'evolució personal dels dos ertzaines protagonistes, que aquesta vegada prenen un paper molt més personal i íntim. La seva relació anirà canviant al llarg de la trama, hauran de fer front a situacions compromeses que hauran de resoldre de la millor manera possible i no seran precisament decisions fàcils. A les pàgines finals, una d'aquestes decisions, pressa per ***Eider***, deixarà al seguidor de la saga amb un regust agre dolç.

Tot i que les quatre novel·les es poden llegir de manera independent, jo us aconsellaria fer-jo per ordre cronològic, ja que, tal com us deia, l'evolució personal i professional de ***Jon Ander Macua i Eider Chassereau*** és progressiva al llarg de tota la saga, esclatant en aquesta última entrega.

La meua opinió sobre la quarta entrega de la saga és molt bona, amb una trama molt interessant i amb uns personatges molt interessants. La descripció dels paisatges és molt detallada i amb un to proper i amè. La evolució personal i professional dels ertzaines és molt interessant i amb un punt de vista molt original. La trama és molt ben lligada i amb uns punts de vista molt interessants. La descripció dels paisatges és molt detallada i amb un to proper i amè. La evolució personal i professional dels ertzaines és molt interessant i amb un punt de vista molt original.

Núria Martínez (Bruixeta)

Cap comentari:

[Publica un comentari a l'entrada](#)

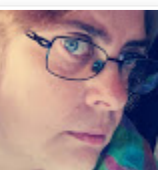
<

Inici

>

[Visualitza la versió per a web](#)

Dades personals

[Núria Martínez \(Bruixeta\)](#)

[Visualitza el meu perfil complet](#)

Amb la tecnologia de [Blogger](#).